

Bill Gates, el «filantrocapitalisme» i la conspiració mundial entorn de la covid-19

Versión en castellano [aquí](#)

L'expresident de Microsoft i actual magnat de la beneficència ha adquirit una nova notorietat des de l'inici de la crisi del coronavirus. És el valedor més famós de la tesi que no hi haurà cap altra sortida de la crisi que la vacunació massiva de la població mundial. Aquesta afirmació – com a mínim [dubtosa](#) – s'ha convertit en la justificació principal de la resposta institucional: guanyar temps com sigui fins que hagi aparegut la suposada panacea.

Al mateix temps, Gates s'ha convertit en un dels principals enemics d'aquells que qüestionen l'origen del virus i la gestió de la pandèmia, acusats pel bloc mediàtic-institucional d'alimentar les «teories de la conspiració». No entrarem a valorar el grau de veracitat d'aquestes teories ni discutirem els avantatges i inconvenients de les vacunes com a tals, però sí que ens sembla convenient donar un cop d'ull a les activitats i aspiracions del segon home més ric en el món.

Activitats que van des de l'obtenció de beneficis multimilionaris exempts d'impostos, passant per la creació de nombroses entitats publicoprivades -moltes de les quals centrades en la promoció de l'ús de la biotecnologia i la modificació genètica de plantes i éssers vius-, fins a la instrumentalització de l'Organització Mundial de la Salut i de la Unió Europea per als seus objectius, tant en l'àmbit general com en relació amb la covid-19.

Les línies que segueixen no són més que una primera aproximació a l'empori dels Gates. Una anàlisi més detallada ompliria llibres sencers.

Com transformar-se en filantrop

Gates va amassar la seva ingent fortuna a partir de la sortida a borsa de Microsoft a la fi dels anys vuitanta, quan va tenir en el seu poder el 45% del capital social emès, a raó d'un dòlar per acció. En 2000 es va desprendre d'accions per un valor total de 2.000 milions de dòlars. Per a llavors, cadascuna de les seves accions cotitzava a 60 dòlars. En poc més de deu anys, el valor de les seves accions s'havia multiplicat per seixanta, i la seva participació continuava sent tan important que fins a 2014 va ser el principal accionista de la societat.

Com passa amb totes les grans transnacionals, la història de l'empresa de Gates no es caracteritzava únicament per una successió d'innovacions tècniques i èxits comercials. També formaven part intrínseca de la seva trajectòria un estil de direcció dictatorial i agressiu, així com l'externalització dels segments menys valorats de la producció, l'evasió massiva d'impostos i les estratègies d'eliminació de la competència amb l'objectiu d'augmentar els preus i les taxes de guanys. En més d'una ocasió Microsoft ha hagut de pagar multes milionàries per activitats contràries a les lleis de competència, especialment a Europa, però cap sanció ha estat suficient perquè l'empresari canviés d'estil.

A la vista d'aquestes pràctiques empresarials, podria resultar sorprenent que a l'inici del nou mil·lenni Gates invertís els beneficis de la venda de les seves accions en la recentment creada Bill & Melinda Gates Foundation. S'hauria pedit de les seves dolentes pràctiques qui en aquells dies era l'home més ric del món? L'animaria la seva consciència protestant a seguir l'exemple de la conversió de Saule?

La història de Microsoft no es caracteritza únicament per una successió d'èxits comercials.

Més aviat el contrari. Es tractava, i es tracta, de mantenir les mateixes pràctiques, però amb altres mitjans. Per a començar, els fons destinats o donats a una fundació estan exempts d'impostos, de tal manera que els 2.000 milions de dòlars ingressats per Gates amb la venda de les seves accions no han tingut pràcticament cap repercussió en les arques de l'Estat. El mateix passa amb les donacions multimilionàries realitzades a la fundació a partir de llavors. D'altra banda, resulta interessant assenyalar que en alguns casos és possible dedicar fins a la tercera part dels ingressos d'una fundació a la «manutenció» del patró i la seva família, dada que relativitza bastant l'afirmació de Gates segons la qual es proposa deixar en herència el 95% de la seva fortuna a la fundació familiar. Segons la legislació federal estatunidenca, perquè una fundació estigui exempta del pagament d'impostos, n'hi ha prou que dediqui anualment el 5% del seu patrimoni a activitats considerades benèfiques.

Però són més els factors que converteixen les fundacions filantròpiques en una inversió lucrativa per als rics. Una d'elles és l'absoluta llibertat dels patrons per a fer i desfer, normalment sense cap

classe de control, ja que les obligacions legals de transparència són molt reduïdes. Aquesta circumstància converteix les fundacions en un mecanisme molt ben volgut de rentada de diners. No obstant això, sembla que els Gates no necessiten recórrer a aquestes pràctiques en la seva fundació, perquè han trobat uns filons tan lucratius que poden fer gala de transparència en les seves activitats.

I finalment, estem davant una pràctica molt recurrent (inherent al capitalisme neoliberal i heretada, de fet, del liberalisme clàssic), que consisteix a substituir els drets col·lectius (aconseguits en la seva major part després de segles de lluites) i les garanties constitucionals per actes de caritat individual que pretenen transformar a l'explotador en salvador del món. Però l'assumpte va més enllà: en la majoria de les fundacions pertanyents a les grans fortunes, el vernís d'humanitarisme amaga objectius estratègics de llarg termini. Per a aconseguir aquests objectius, els patrons assumeixen pèrdues a curt termini, en nom de beneficis futurs per al sistema en el seu conjunt.

Gates és el campió d'aquesta estratègia, sempre a la recerca de necessitats humanes que puguin obrir nous segments a les relacions de mercat. A causa del gran desenvolupament i a l'omnipresent penetració del capitalisme global, gairebé tots aquests segments tenen a veure directament amb la reproducció humana. En alguns casos, es pretén fins i tot modificar la mateixa constitució de l'ésser humà amb l'objectiu d'augmentar la seva funcionalitat per a les necessitats del capital!

En definitiva, la [filantropia](#) està a l'ordre del dia en les societats del capitalisme avançat amb les seves institucions públiques deixades a la mercè dels interessos del capital financer. Mark Zuckerberg que fa uns anys va anunciar amb grandiloqüència que ell i la seva dona anaven a eliminar les malalties del món, és un altre exemple d'aquesta nova moda entre els multimilionaris gringos del sector high-tech.

Les fortunes de Gates

Entre 1995 i 2017 Bill Gates liderava la llista de les persones més riques del món. Entre 2009 i 2014 la seva fortuna es va duplicar, en passar de 40.000 milions a 80.000 milions de dòlars. En 2017 va ser desplaçat del primer lloc pel propietari d'Amazon, Jeff Bezos. No hi ha dades exactes sobre el patrimoni actual de Gates, però es [calcula](#) que entre 2017 i agost de 2020 la seva fortuna va passar de 90.000 milions a 113.700 milions de dòlars. És a dir, el nostre gran benefactor s'ha embutxacat 23.700 milions de dòlars en tres anys, en plena activitat filantròpica!

La filantropia està a l'ordre del dia en les societats del capitalisme avançat amb les seves institucions públiques deixades a la mercè dels interessos del capital financer.

Hi ha poca informació pública sobre la composició actual del patrimoni del magnat. Per aquesta raó s'ignora la relació entre les activitats de la fundació i aquest descomunal augment de la seva fortuna personal. En la llista de beneficiaris de les donacions, publicada per la mateixa fundació en una bona jugada de màrqueting, es pot veure que col·labora amb els grups farmacèutics més grans del món. No s'ha pogut demostrar l'existència d'una participació directa de Gates en aquelles ni en altres empreses recolzades per la fundació. No obstant això, tenint en compte que Gates té molta

experiència en l'evasió d'impostos i en l'ús de testaferrós des dels seus temps de president de Microsoft, realment seria molt estrany que no tingués algun tipus d'inversió indirecta en aquestes societats. Perquè, en definitiva, és ell qui decideix a quina farmacèutica donarà diners perquè pugui rebaixar els preus (normalment desorbitats) de les seves vacunes, anticonceptius o medicaments i vendre'ls d'aquesta manera als països més pobres del món per un preu reduït, sense renunciar als seus beneficis o fins i tot augmentant-los.

Se sap, per exemple, que en 2010 va comprar 500.000 accions de Monsanto (societat adquirida posteriorment per Bayer) per valor de 23 milions de dòlars. També ha transcendit que encara conserva l'1,5% de les accions de Microsoft per valor d'uns 15.000 milions de dòlars i que té una participació del 49% en la cadena d'hotels de luxe Four Seasons, així com accions de Coca-Cola, Exxon, Shell i BP, ara o en el passat recent. A més és cofundador d'una empresa dedicada a la tecnologia nuclear i propietari del think tank bgC3, una mescla de centre de recerca, incubadora d'empreses i fons de capital de risc, que es dedica principalment a les noves tecnologies. Amb Airbus i una de les majors tenidores de patents dels Estats Units, ha creat una empresa per a construir satèl·lits destinats a l'òrbita terrestre baixa, des d'on es dedicaria a radiografiar la terra, presumptament amb objectius conservacionistes. Així mateix és accionista majoritari d'Ecolab, una empresa les activitats comercials de la qual responen a una de les grans preocupacions del magnat: que solucions tècniques podrien permetre la supervivència i fins i tot l'expansió del capitalisme industrial i l'agroindústria, sense que deixi d'haver-hi un volum suficient d'aigua neta en el planeta? Per a demostrar que és possible produir aigua potable a partir de femta, el mateix Gates va beure una mostra amb aparent delit, en el marc d'un acte de promoció de l'empresa.

La Bill & Melinda Gates Foundation

La fundació es va dedicar en els seus inicis gairebé exclusivament a la distribució de vacunes i anticonceptius als països del Sud global, així com a accions puntuals contra l'extrema pobresa. En 2006 es va convertir en la fundació privada més gran del món, després de la incorporació de Warren Buffett, el sisè home més ric del món, que va aportar uns 10.000 milions de dòlars en diversos terminis. Tanmateix, el propietari del hòlding Berkshire Hathaway¹ va condicionar el desemborsament a un augment substancial del capital social de la fundació. A causa d'aquestes aportacions i als beneficis collits amb les seves accions i altres participacions, a 31 de desembre de 2019, la fundació posseïa un [patrimoni](#) net de 43.400 milions de dòlars.²

Amb la incorporació de Buffett, es va ampliar el ventall d'intervencions de la fundació, de tal manera que la seva activitat es divideix actualment en quatre «programes» diferents: desenvolupament global, salut global, política global i «advocacia», tots ells dedicats als països del Sud global, així com un programa dedicat als Estats Units. El programa sanitari continua sent el que més fons rep.

Entre 2017 i 2020, estant en plena activitat filantròpica, Gates va augmentar la seva fortuna personal en 23.700 milions de dòlars

L'entrada de Warren Buffett també va implicar una reorganització de l'estructura empresarial. D'una banda, es va constituir el Bill & Melinda Gates Foundation Trust, que s'alimenta de donacions del matrimoni Gates, així com d'aportacions de Warren Buffett. El març de 2020, el valor de la seva [cartera d'accions](#) ascendia a un total d'uns 49.000 milions de dòlars. En la cartera del trust figuren sobretot empreses de rendibilitat assegurada, en la seva majoria hegemòniques en el seu segment d'activitat com és el cas de Walmart, UPS, Coca-Cola, Carterpillar, Amazon, etcètera. Però també formen part de la cartera, per exemple, accions per valor de 2,2 milions de dòlars del GEO Group, important consorci de presons privades, tristament famós per l'explotació i la repressió de presos i immigrants. A més a més, crida l'atenció el nombre elevat de vendes de derivats financers

El tipus impositiu que paga aquesta cartera: zero. Els únics que decideixen sobre els usos i destins de les inversions i els «interessos benèfics» són els Gates i Warren Buffett.

La filantropia catalitzada

Des del principi, Gates i companyia van concebre la fundació com una inversió de la qual calia extreure beneficis. Per tant, les seves activitats han de regir-se per criteris d'eficàcia, creixement constant de l'empresa filantròpica i altres requisits de gestió empresarial i de mercat. Per regla general, els seus projectes «benèfics» han de tenir resultats mesurables i produir conseqüències immediates. A més a més, han de ser activitats que permetin a la mateixa fundació captar un màxim de donacions. El foment massiu de campanyes puntuals de vacunació i donació de medicaments als països del Sud global són l'exemple més clar –i més utilitzat– d'aquesta estratègia. En la immensa majoria dels casos, l'atenció focalitzada en aquestes campanyes va en detriment d'inversions de màxima urgència als països més empobrits del planeta, com la millora essencial dels seus sistemes de salut pública.

Posarem solament els exemples de dos països del Sud global on la Gates Foundation desplega nombroses activitats. Segons dades del Banc Mundial (i després de dècades de programes d'ajust estructural promoguts precisament per aquesta institució), Bangladesh amb 164,7 milions d'habitants gasta el 0,4% del PIB, és a dir 1.156 milions de dòlars, en la seva sanitat pública; mentre que Tanzània dedica 909 milions de dòlars anuals (l'1,6% del PIB) per a atendre els seus 56 milions d'habitants. Si tingués un polsim de veritat el lema central de la fundació: *All lives have equal value / we are impatient optimists to reduce inequality* (Totes les vides tenen el mateix valor / som optimistes impacients en la reducció de la desigualtat), no els costaria res dedicar part dels seus recursos a projectes de salut comunitària, que són molt eficients i molt més barats.

Des del principi, Gates i companyia van concebre la fundació com una inversió de la qual calia extreure beneficis.

El problema és que aquest tipus de donacions no sols no ofereixen cap retorn econòmic als donants, sinó que a més empoderarien la gent. Tampoc serveixen per a la publicitat, al contrari que les nombroses fotos del *smart* Bill i la *linda* Melinda envoltats de mares africanes amb els seus bebès

salvats d'hipotètics casos de pòlio o de tuberculosi, gràcies a les vacunes donades pels magnànims multimilionaris blancs.³ De fet, és bastant freqüent que els projectes finançats per la fundació dels Gates provoquin, a gratient o indirectament, un afebliment addicional dels precaris serveis públics bàsics, especialment en sanitat i educació.

Els projectes amb resultats a mitjà termini només interessen quan són susceptibles de produir transformacions convenients des del punt de vista econòmic i ideològic. Això passa, per exemple, amb la recerca i el desenvolupament agrícoles. Durant l'última dècada, la fundació ha invertit més de 3.000 milions de dòlars en aquesta mena de recerques sent en l'actualitat el seu major finançador a escala mundial. L'Aliança per a una Revolució Verda a Àfrica (AGRA), fundada en 2006 conjuntament amb la Rockefeller Foundation, és el projecte més important d'aquestes característiques. El seu objectiu: multiplicar la producció agrícola amb ajuda de llavors transgèniques, fertilitzants industrials i pesticides. I tot això malgrat la resistència dels pagesos afectats i de nombroses ONG que denuncien amb insistència els greus danys ecològics i el brutal èxode rural que causa el foment de l'agroindústria. [En aquest enllaç hi ha més informació sobre les pràctiques i resultats d'aquesta «revolució verda».](#)

Segons l'ONG Agra-Watch⁴, la fundació va donar en el seu moment més de 100 milions de dòlars a organitzacions vinculades a Monsanto. En l'actualitat, un ex-alt càrrec de Monsanto, un tal Robert Hosch, figura com a director adjunt de desenvolupament agrícola de la Gates Foundation.

La Fundació no sols es dedica a promoure la manipulació genètica de llavors, també apunta a la modificació genètica d'organismes vius. Els exemples més coneguts són els projectes de [Gene Drive](#) i l'associació publicoprivada [Target Malaria](#) dedicada a desenvolupar tecnologies genètiques per modificar l'ADN dels mosquits i eliminar d'aquesta manera la malària! A part de la fundació dels Gates i altres fundacions de filantrops de la seva condició, formen part de Target Malaria una empresa que ostenta el patent mundial sobre un fàrmac obtinguda de l'Artemísia així com organismes de la Unió Europea, el govern d'Anglaterra i altres entitats governamentals. Fet que és tota una declaració d'intencions de les institucions públiques a favor de la modificació genètica d'éssers vius.

La Fundació no sols es dedica a promoure la manipulació genètica de llavors, també apunta a la modificació genètica d'organismes vius

Les oportunitats que ofereix la digitalització és un altre dels eixos centrals de la Fundació, l'interès principal de la qual se centra actualment en la creació d'una anomenada identitat digital global basada en la tecnologia biomètrica i emmagatzemada en un núvol de dades no estatal. El vehicle més important per a promoure aquesta tecnologia es diu [ID2020](#) (Digital Identity Alliance), entitat creada en 2018 per dues societats relacionades amb Gates (Microsoft i GAVI), en col·laboració amb la Rockefeller Foundation i dues empreses més. L'aliança compta amb el suport de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), gràcies a la influència de Gates i la retòrica pròpia de les seves empreses. ID2020 es dedica, doncs, a generar acceptació social per a aquesta tecnologia controvertida, a través del finançament de projectes humanitaris, projectes que serveixen també com a camps de prova a gran escala. Entre altres coses, s'està experimentant la seva aplicació pràctica en un camp de refugiats a Tailàndia, així com en el marc d'un programa de

vacunació massiva a Bangladesh promoguda per la mateixa Gates Foundation. ID2020 està en l'origen de la falla paranoica (impulsada per l'extrema dreta) que Gates ens vol implantar un xip a tots i totes.

Davant la profusió de veus crítiques, la fundació inverteix molts recursos a promoure una bona imatge corporativa. Per a això sol recórrer a donacions aparentment desinteressades a grans mitjans de comunicació, com és el cas de les revistes setmanals més importants d'Alemanya, Der Spiegel i Die Zeit, que últimament van rebre sengles aportacions milionàries de la Fundació Gates. En una recerca independent procedent del mateix país es constata: «Gràcies a una combinació estratègica de promoció econòmica de treballs de recerca, com per exemple del Grup Consultor per a la Recerca Agrària Internacional (CGIAR), i de publicacions científiques i de fòrums com l'Independent Leaders Group on Global Agricultural, la Fundació Gates s'ha posicionat amb molt d'èxit en el centre d'una "comunitat epistèmica" que advoca per solucions tècniques basades en estratègies de mercat per als problemes de la fam i la malnutrició al Sud global».

Tal com explica el conseller delegat de la Fundació, Mark Suzman, ens trobem davant la «filantropia catalitzada», un terme encunyat per Gates: "Es tracta que organitzacions com la fundació es converteixin en inversores. Els guanys obtinguts amb la cartera d'accions –per regla general entre 2.000 i 5.000 milions de dòlars anuals– s'utilitzen per a finançar projectes caritatius."

Per arrodonir aquest quadre, vegem breument la [«cartera d'inversions»](#) de la fundació, on figuren nombroses empreses que actuen en sectors relacionats amb els objectius estratègics de la societat dels Gates. Crida l'atenció que aquesta filantropia serveixi de tapadora per a promoure tecnologies i camps de recerca molt criticats per l'opinió pública dels països més industrialitzats, com són l'àmplia cartera d'empreses i inversions dedicades a la biotecnologia (inclosos laboratoris que investiguen sobre el genoma humà) i a la modificació genètica tant de llavors com d'insectes. El mateix val per a la inversió en empreses informàtiques orientades al desenvolupament de programari per a la recopilació massiva de dades personals o a la creació de la esmentada identitat digital. Un gran nombre d'aquestes empreses –moltes d'elles start-ups– tenen la seva seu en països asiàtics i africans, les societats devastades dels quals per dècades de neocolonialisme no són capaços d'oferir resistència a unes pràctiques que no podrien dur-se a terme al Nord.

Nombroses empreses finançades per la Fundació estan situades al Sud global on es dediquen a tecnologies i camps de recerca rebutjats i/o prohibits al Nord.

També són significatives les donacions milionàries als grups farmacèutics més grans del món, entre ells GlaxoSmithKline, Sanofi, Pfizer, Novartis, Merck i Bayer, majoritàriament amb l'argument de reduir el preu de venda al públic de les seves vacunes i medicaments perquè es puguin vendre en el «tercer món». Tampoc serà casual que el responsable de la secció Global Health, un tal Trevor Mundel, hagi ocupat càrrecs importants en les transnacionals farmacèutiques Novartis i Pfizer.

La fundació, a més a més, ha aprofitat la seva immensa capacitat financera per a crear nombroses societats publicoprivades, mitjançant les quals aconsegueix desvirtuar les entitats interestatals creades per les Nacions Unides i impedir estratègies de desenvolupament més integrals. La situació

actual de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) és potser el millor exemple de les conseqüències d'aquesta estratègia.

La Bill & Melinda Gates Foundation i l'Organització Mundial de la Salut (OMS)

«Gates controla l'OMS», és una de les denúncies més recurrents en els cercles crítics amb el relat oficial del coronavirus. Efectivament, Gates és el seu major donant: controla el 20% d'aquesta institució supranacional, si se suma a la seva quota del 12%⁵ el 8% que ostenta l'«Aliança per a la Vacunació» (GAVI), creada per la seva fundació. En l'actualitat el 80% de les aportacions procedeixen de donants privats. A la fi dels anys noranta, les proporcions es mantenien encara al revés: el 80% dels recursos de l'OMS provenien de les aportacions obligatòries dels seus 194 Estats membres, mentre que el 20% procedia de donacions. A això s'afegeix el fet que són els donants els qui determinen l'ús i destí de les seves aportacions voluntàries. Si a més tenim en compte que entre els donants figuren nombroses farmacèutiques i altres representants del «filantropisme» que persegueixen objectius semblants als Gates, l'esmentada denúncia resulta bastant justificada.

Des de la seva creació, la Gates Foundation està intervenint amb els seus recursos en l'OMS amb l'objectiu central d'estendre les vacunes pels països més pobres del món advocant per exemple per la vacunació massiva de nens contra la pòlio, un virus que només ha sobreviscut als països més depauperats del món. Segons les seves pròpies informacions han vacunat uns 760 milions de nens durant els últims vint anys, la qual cosa suposava una inversió de 4.000 milions de dòlars. Les vacunes contra la malària i la tuberculosi són altres dos focus de les seves inversions que garanteixen molta repercussió pública i es poden implementar sense necessitat de crear infraestructures sanitàries de qualitat. Molt poc els importa que aquestes campanyes massives provoquin una sobrecàrrega addicional de l'escàs personal sanitari local i impedeixin l'atenció d'altres malalties més urgents. Per exemple, a alguns dels 2.000 nens que moren cada dia de diarrea causada per la ingestió d'aigua contaminada, en molts casos a conseqüència d'una les múltiples activitats tòxiques del capitalisme global.

En 2010, Gates –en col·laboració amb l'OMS i UNICEF– va anunciar davant l'assemblea general de l'OMS la dècada de la vacunació. El seu objectiu: assegurar la vacunació integral de tots els nens del món per a 2020. No ho van aconseguir, però veient aquestes pretensions s'entén el perquè de la creixent criminalització de les persones que no veuen que la vacunació general (i obligatòria) sigui cap panacea.

Els màxims responsables de la Unió Europea deleguen a la Fundació de Gates l'articulació de l'estratègia de vacunació de la població mundial.

La impaciència per fabricar noves vacunes també ha creat algun petit disgust a les empreses i laboratoris finançats per Gates. Per exemple, a l'Índia quan en 2014 van assajar prematurament la controvertida vacuna contra el virus del papil·loma humà sense informar les mares i les filles de possibles efectes secundaris. El resultat: cinc nenes mortes i un gran nombre de vacunades amb

efectes secundaris severs. Però aquest petit incident no va impedir la distribució de la vacuna per tot el món, acompanyada d'una campanya de por per aconseguir la vacunació massiva de les adolescents. Una cosa semblant va passar amb una injecció anticonceptiva desenvolupada amb fons de la fundació que va tenir com a efecte secundari l'esterilitat per a tota la vida. Va haver-hi tantes dones afectades que es va estendre la sospita de què es tractava d'un efecte desitjat.

L'Aliança per a la vacunació (GAVI)

L'associació és una aliança entre el sector públic i privat, fundada en 2000 per Gates, que va aportar el capital inicial de 750 milions de dòlars. L'entitat té la seva seu a Ginebra i participa en l'assemblea general de l'OMS amb estatus d'observadora. Estem davant un nou tipus de col·laboració publicoprivada. El promotor no és una institució pública sinó un «filantrop» privat, que reuneix en una sola associació a governs de països de tot el món, el Banc Mundial, l'OMS, UNICEF, ONG, grups farmacèutiques com Pfizer i Sanofi, instituts de recerca i altres donants privats. Els seus objectius: el foment de programes de vacunació en països pobres, el desenvolupament de vacunes i el finançament de programes de vacunació.

L'organització Metges Sense Fronteres denuncia que GAVI reforça el poder dels grans grups farmacèutics, ja que rendibilitza les seves inversions en comprar els vaccins a preus inflats. Són els mateixos grups empresarials les patents sobre medicaments vitals dels quals impedeixen que els països més pobres puguin produir-los a un preu assequible. Gates, en els seus temps de president de

Microsoft, va destacar per ser un ferri defensor de l'enduriment de les lleis de la propietat intel·lectual.

GAVI és un clar exemple de com els Gates, gràcies a les seves estretes relacions amb els màxims responsables polítics occidentals, aconsegueixen recursos públics per a les seves activitats. Entre 2000 i 2015, la fundació va aportar 2.550 milions de dòlars, amb la qual cosa es va convertir en el donant principal, cobrint el 20% del pressupost de l'entitat publicoprivada. En supeditar el finançament addicional al fet que els seus socis també aportessin fons, van aconseguir per exemple que països com Alemanya aprovessin una injecció de 120 milions de dòlars anuals entre 2015 i 2020, una suma que quadruplica les aportacions obligatòries anuals d'Alemanya a l'OMS.

En definitiva, els Gates van aconseguir a través de GAVI importants socis per a satisfer la seva obsessió pels vaccins. La Coalició per a les Innovacions en Preparació per a Epidèmies (CEPI) és una altra aliança publicoprivada cofundada i àmpliament finançada per la Gates Foundation. L'entitat nascuda en el marc del Fòrum Econòmic Mundial de 2016 pretén crear una xarxa de recerca i desenvolupament de nous vaccins.

Coronavirus Global Response

La pandèmia ha donat un nou i sorprenent impuls a les aliances publicoprivades de Gates, gràcies a una conferència de donants (amb concert benèfic inclòs) organitzada el 27 de juny de 2020 per la presidenta de la UE, Ursula von der Leyen, en col·laboració amb –i segurament a instàncies de– la fundació dels Gates. En molt poc temps van aconseguir recaptar uns 15.900 milions d'euros en la seva gran majoria procedents de fonts públiques, amb l'objectiu de «donar suport al desenvolupament de teràpies, tècniques diagnòstiques i vaccins eficaços contra el coronavirus, així com assegurar el seu repartiment equitatiu».

La filantropia serveix a Gates i altres de la seva condició per a oferir nous camps d'acció i acumulació al capitalisme, el sistema al qual deuen la seva existència

A petició del Global Preparedness Monitoring Board (GPMB) –una consultora per a casos d'emergència constituïda per l'OMS i el Banc Mundial, i amb la Bill & Melinda Gates Foundation entre els seus principals donants–, es van destinar 7.400 milions d'euros a GAVI, CEPI i dues aliances publicoprivades més, també cofundades pels Gates. I els únics que decideixen sobre el repartiment i el destí de les donacions són justament aquestes quatre organitzacions, més l'OMS i la Bill & Melinda Gates Foundation!

D'aquesta manera, els màxims responsables de la Unió Europea deleguen aquesta aliança publicoprivada completament travessada pels interessos de Gates l'articulació de l'estratègia de vacunació (preferentment obligatòria) de la població mundial. És un nou salt en l'empoderament dels protagonistes del filantropcapitalisme: donar als més rics del món carta blanca per a prendre les decisions de l'àmbit públic que les institucions públiques no poden assumir per falta de recursos. En aquest sentit, els Gates ja fa anys que van acaparant protagonismes en les assemblees generals de

l'OMS i altres entitats integrades en les Nacions Unions, igual que en la trobada anual del Fòrum Econòmic Mundial de Davos.

La filantropia enfront dels pobres i malalts del Sud global serveix als Gates i a uns quants altres de la seva mateixa condició per a mantenir i augmentar el seu poder, netejar la seva mala consciència i, sobretot, oferir nous camps d'acció i acumulació al capitalisme, el sistema al qual deuen la seva existència.

Aquesta estratègia desplegada amb ajuda de les institucions «públiques» és l'autèntica conspiració.

«Per a mi, la pobresa global és una qüestió humanitària. La gent s'està morint i podem salvar-la, i això hauria de ser suficient.» (Lema del pare de Bill Gates i cocreador de la seva Fundació)

1Que entre moltes altres coses, ostenta el 49% de les accions d'Apple, el 20% de Coca-Cola i el 13% d'American Express, així com el 20% de la societat d'avaluació de riscos Moody's.

2Per a fer-se una idea de la magnitud d'aquest patrimoni: en els pressupostos generals de l'Estat espanyol de 2019 es van destinar 4.251 milions a la Sanitat i 2.541 mil milions d'euros a l'Educació.

3Se sobreentén que ningú mostrarà el jet privat amb el qual els Gates van emetre 1.600 tones de diòxid de carboni en 2017, en recórrer 213.130 milles en 59 vols benèfics, d'acord amb un estudi de la Universitat de Lund.

4Entre moltes altres informacions, aquesta ONG de Seattle, ofereix aquesta columna amb nombrosos articles sobre el filantropcapitalisme. <https://cagj.org/resources-philanthrocapitalism-and-social-justice-giving/>

5Corresponent a 530 milions de dòlars que, al seu torn, equival més o menys a la meitat del que donen les altres fundacions privades.

[cat/cast](#), [covid-19](#), [Filantropcapitalisme](#), [Quaderns per al col·lapse](#)